

Mihai I
un veac de singurătate
în slujba
unei Români suferinde

Docu-drame și mituri istorice
evocate de Dan-Silviu Boerescu,
însoțite de consemnări din presă

INTEGRAL

Colecția REGALĂ
Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOERESCU, DAN-SILVIU

**Mihai I - Un veac de singurătate în slujba unei Românie suferinde :
docu-drame și mituri istorice** / evocate de Dan-Siviu Boerescu. -

București : Integral, 2017

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-051-0

94
929

© INTEGRAL, 2017

Editor: Costel POSTOLACHE
Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tiparul executat la tipografia Editurii *Paralela 45*

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-051-0

Sumar

Un veac de singurătate pentru o Românie
mereu controversată și nerecunoscătoare / 7

Micul Prinț. O copilărie tristă,
pe tron sau în apropierea lui / 13

Un Rege de numai 18 ani
în vârtoarea istoriei / 19

Iubirile de tinerețe și căsătoria
cu Ana de Bourbon-Parma / 33

Cele cinci fiice
ale Regelui Mihai I / 47

Palatul Elisabeta, ultimul refugiu românesc
al familiei regale și reședințele din Elveția / 73

Exil în Danemarca, Anglia și în Elveția / 81

Castelul de la Săvârșin
și colecția de mașini a Regelui / 97

Amintirea Suveranului / 109

Ordinea de succesiune
la tronul României / 113
Lămuriri bibliografice / 125

Un veac de singurătate pentru o Românie mereu controversată și nerecunosătoare

Ultimul Suveran al României a avut o viață și o domnie (în două etape) absolut chinuite, marcate de cele mai ciudate întorsături de situație. A urcat prima oară pe tron copil fiind, în plin vid de putere provocat de moartea bunicului său, Ferdinand, dispariția eminenței cenușii a țării – premierul Ionel Brătianu și renunțarea la calitatea de Principe Moștenitor a tatălui său, Carol al II-lea. După câțiva ani în care puterea a fost în mâinile unei Regențe care se manifesta mai mult la alibi, a fost detronat de propriul său tată, reîntors în țară pe furiș. Apoi, în septembrie 1940, după abdicarea lui Carol al II-lea, revine pe tronul unei țări sfârtecate și care aluneca într-o conflagrație sinucigașă. La 23 august 1944, se alătură loviturii de stat împotriva Mareșalului Antonescu, însă asta nu-l va salva de oribila presiune a armatei sovietice intrate în țară pentru a instaura regimul comunist. Astfel că pe

30 decembrie 1947 este obligat să abdice – act nerecunoscut vreodată de Parlament! – și să plece într-un lung și dureros exil. Se căsătorește în pribegie cu Ana de Bourbon-Parma, care îi va dăruia cinci fiice însă niciun fiu. După 1989, noua putere cripto-comunistă de la București îl supune unui șir de umilințe, apoi reușește să revină pe meleagurile natale, dar, la împlinirea a 90 de ani de viață, ține un discurs epocal în fața Camerelor Legislative reunite și în absența președintelui de atunci al țării, care refuză în chip ostentativ să ia parte la manifestarea simbolică.

În octombrie 2011, la împlinirea a 90 de ani, Regele Mihai a ținut un discurs epocal în fața Parlamentului României:

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Sunt mai bine de șaizeci de ani de când m-am adresat ultima oară națiunii române de la tribuna Parlamentului. Am primit cu bucurie și cu speranță invitația reprezentanților legitimi ai poporului.

Prima noastră datorie astăzi este să ne amintim de toți cei care au murit pentru independența și libertățile noastre, în toate războaiele pe care a trebuit să le ducem și în evenimentele din Decembrie 1989, care au dărâmat dictatura comunistă. Nu putem avea viitor fără a respecta trecutul nostru.

Ultimii douăzeci de ani au adus democrație, libertăți și un început de prosperitate. Oamenii călătoresc, își împlinesc visele și încearcă să-și consolideze familia și viața, spre binele generațiilor viitoare. România a evoluat mult în ultimele două decenii.

Mersul României europene de astăzi are ca fundament existența Parlamentului. Drumul nostru ireversibil către Uniunea Europeană și NATO nu ar fi fost posibil fără acțiunea, întru libertate și democrație, a Legislativului românesc de după anul 1989.

Dar politica este o sabie cu două tăișuri. Ea garantează democrația și libertățile, dacă este practică în respectul legii și al instituțiilor. Politica poate însă aduce prejudicii cetățeanului, dacă este aplicată în disprețul eticii, personalizând puterea și nesocotind rostul primordial al instituțiilor Statului.

Multe domenii din viața românească, gospodărite competent și liber, au reușit să meargă mai departe, în ciuda crizei economice: micii întreprinzători și companiile mijlocii, tinerii și profesorii din universități, licee și școli, cei din agricultură.

Încearcă să-și facă datoria oamenii de artă, militarii, diplomații și funcționarii publici, deși sunt puternic încercați de lipsa banilor și descurajați instituțional. Își fac datoria față de țară instituții precum Academia Română și Banca Națională, deși vremurile de astăzi nu au respectul cuvenit față de ierarhia valorilor din societatea românească.

Sunt mâhnit că, după două decenii de revenire la democrație, oamenii bătrâni și cei bolnavi sunt nevoiți să treacă prin situații înjositoare.

România are nevoie de infrastructură. Autostrăzile, porturile și aeroporturile moderne sunt parte din forța noastră, ca stat independent. Agricultură nu este un domeniu al trecutului istoric, ci al viitorului. Școala este și va fi o piatră de temelie a societății.

Regina și cu mine, alături de Familia noastră, vom continua să facem ceea ce am făcut întotdeauna: vom susține

interesele fundamentale ale României, continuitatea și tradițiile țării noastre.

Nu m-aș putea adresa națiunii fără a vorbi despre Familia Regală și despre importanța ei în viața țării. Coroana regală nu este un simbol al trecutului, ci o reprezentare unică a independenței, suveranității și unității noastre. Coroana este o reflectare a Statului, în continuitatea lui istorică, și a Națiunii, în devenirea ei. Coroana a consolidat România prin loialitate, curaj, respect, seriozitate și modestie.

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Instituțiile democratice nu sunt guvernate doar de legi, ci și de etică, simț al datoriei. Iubirea de țară și competența sunt criteriile principale ale vieții publice. Aveți încredere în democrație, în rostul instituțiilor și în regulile lor!

Lumea de mâine nu poate exista fără morală, fără credință și fără memorie. Cinismul, interesul îngust și lașitatea nu trebuie să ne ocupe viața. România a mers mai departe prin idealurile marilor oameni ai istoriei noastre, servite responsabil și generos.

În anul 1989, în ajutorul României s-au ridicat voci cu autoritate, venind de pe toate meridianele globului. Ele s-au adăugat sacrificiului tinerilor de a înlătura o tiranie cu efect distrugător asupra ființei națiunii. A sosit momentul, după douăzeci de ani, să avem un comportament public rupt complet și definitiv de năravurile trecutului. Demagogia, disimularea, egoismul primitiv, agățarea de putere și bunul plac nu au ce căuta în instituțiile românești ale anului 2011. Ele aduc prea mult aminte de anii dinainte de 1989.